

Az APV Zrt. sajtótájékoztatója

A sajtótájékoztatón mutatta be Koleszár István, az APV Zrt Erdészeti és Agrárgazdasági Portfóliókezelő Igazgatóságának ügyvezető igazgatója azt a – két napilapunk mellékleteként – 160 000 példányban megjelent tájékoztatót, mely Az állami erdők Magyarországon címmel mutatja be a szektorban működő részvénytársaságokat, feladatukat és a 2005. év gazdálkodási mérlegének és eredménykimutatásának fő összesítőjét. A jelenlévők értesülhettek arról, hogy hamarosan megnyílik a világhálón a www.erdő.hu hírportál, melyen keresztül bárki értesülhet az állami erdőgazdálkodásban törtétekről. A mostani sajtótájékoztató indítója volt egy a későbbiekben tapasztalható fokozott erdészeti PR tevékenységnek, amely remélhetően segíti szakmánk népszerűsítését, elfogadását.

Koleszár István tájékoztatja a résztvevőket

Üzenet az (állami) erdőből

Az Országos Erdészeti Egyesület 138. Vándorgyűlésének napján, 2007. június 23-án díszes szombati mellékletet vehettek kézbe a legnagyobb példányszámú napilapunk olvasói. A 160 ezer példányban megjelent, a napilaptól eltérő minőségű, merített papírra nyomtatott melléklet „Az állami erdők Magyarországon” főcímet viseli. Az APV Zrt. erdészeti társaságai által kiadott fizetett hirdetést Gémesi József ügyvezető igazgatóhelyettes és Káldy József vezérigazgató jegyzi a szerkesztőbizottság vezetőjeként.

Régóta érlelődő gondolat beteljesedéséről van szó. Üzenet a lap természetkedvelő, erdőszertől olvasóinak,

az erdőről és az erdészetről dönteni hivatott politikusoknak. Üzenet továbbá azoknak a „szakértők”-nek, akik a miénknél sokkal gazdagabb országok erdőkezeléséről egyhetes (esetleg néhány napos) tanulmányút kapcsán „mindent” megtudtak; ennek birtokában a történelmileg kialakult hazai viszonyokat azonnal gyökerestől kívánják felforgatni, előkészítve a lehetőséget az egyik utolsó - köztulajdonban lévő – vagyonelem magánosításához. De üzenet ez nekünk erdészeknek is, akik a vándorgyűlést megelőző napon a KEFAG Zrt. vendégszeretettel élvezve megcsodálhattuk a közcélú állami erdőkezelést a Duna-Tisza közén. Ott, ahol jövédelmű

erdőgazdálkodásnak a termőhelyi feltételei csak elvétve lelhetőek fel, ahol idestova kétszáz esztendeje több erdészgeneráció küzdött a homok megkötéséért, az élhető városokért és falvakért, a természeti értékek, a biológiai sokféleség megőrzéséért. Láthattunk jó példát a földművelő szegény ember tisztas megélhetését is segítő erdei munkákra, továbbá az ottani erdőkhöz kapcsolódó fafeldolgozásra. Érdekes volt iselítőt kapni az erdei szolgáltatásokból is.

A „Jelentés az állami erdészeti társaságok 2006. évi tevékenységéről” alcímet viselő kiadvány kapcsolódik a KEFAG erdeiben látottakhoz. Első oldala bátorítja az olvasót: érdemes tovább lapozni. A fejléc alatti őszi lombszíneződést júniusi napilapban nem feltétlenül kell komolyan vennünk, mert az alatta lévő két harsogó zöld nyári fotó több reményt kínál, hasonlóan a további oldalakon is meghatározó színvilághoz (még a vaddisznó-terítéket is sikerült zöld fűre helyezni). A képek és szövegelhelyezés jó ritmusa, a címszerkesztő találékonysága, a terjedelmes elemző cikkek olvasásáról leszoktatott újságolvasó számára még elfogadható terjedelmű írások minden valószínűség szerint felkeltik az előfizetők és a lap vásárlóinak érdeklődését. Szerencsés szerkesztői elképzelés az is, hogy nem egyes társaságokat mutat be, hanem ügyeket, témákat villant fel a kiadvány. Nagyon jó gondolat a „Tudja-e...” rovat, dicséretet érdemel a kivitelező cég és a nyomda munkája is, a szó szoros értelmében vett sokszínűség.

Abban a reményben, hogy folytatása következik, néhány jobbító szándékú kritikai megjegyzésünket ajánljuk a majdani szerkesztők figyelmébe.

A nyolcoldalnyi terjedelem hirdetés-sorozat nyitányaként lehet indokolt. Félő azonban, hogy még így is túl sok. Kevesen olvassák végig! Négy oldalba sűrítve a mostani üzenetet, két hónap múlva hasonló megjelenésben újabb négy oldalon más részletét bemutatni az erdei valóságnak, majd további két hónap elteltével találékonyan ismételni, más megvilágításban ugyanazt bemutatni – minden valószínűség szerint hatékonyabb megoldás lett volna. Ide tartozó megjegyzésünk, hogy minden cikk, minden mondat leírásakor fel kell tennünk a kérdést, kiknek szánjuk az üzenetet. Az erdőt szerető, erdőjáró – szakmailag alig képzett – szimpatizán-

Balról: Ferling József sajtófőnök, Koleszár István és Ormos Balázs a sajtótájékoztatót

Balról: Káldy József, a kiadvány társszerkesztője és Mócsényi Miklós a FAGOSZ főtítkára

saink vagy más szakmájú kritikusaink olvasatában az olyan mondat, miszerint „...az árbevétel 57,7 %-át a fakitermelés adta...”, bizony a várttal ellentétes hatást eredményezhet. Erdőtulajdonos vagy erdőgazdálkodó számára e mondatnak természetesen más a jelentése. A vadgazdálkodással kapcsolatos legkényesebb ügyek egyikét, a muflon-kérdés megoldását sem itt kellene megkísérel-

ni azzal, hogy a vadgazdálkodásról szóló cikket muflont ábrázoló (egyébként kitűnő) fotóval illusztráljuk, mint ahogy a zöld erdőben vidáman füstölő gőzmozdony sem a legjobb környezet- és természetvédelmi üzenet. Az állami erdőgazdasági társaságok személyi állományának derékhadát a középfokú végzettségű erdészek alkotják. A felsőoktatás bemutatása mellett érdemes lett volna nagymultú középfokú intézményeinkről is szót ejteni. A szöveg célszerű sűrítésével, kevés információt tartalmazó mondatok elhagyásával helyet lehetett volna hagyni néhány fontos, könnyen rögzülő ábrának, grafikonnak. Érdemes lett volna például szemléletes ábrán bemutatni a nyereség és a beruházások viszonyát, vagy az osztaléklevonás és a tulajdonosi támogatás elmúlt tízéves tény-adatsorát.

Ez az üzenet az állami erdőkről, az azokat kezelő gazdasági társaságokról szól. Ebből következően a legfontosabb, hogy minél többször szerepeljen benne – természetesen a stílus és a jó ízlés határain belül – „az állami erdő” és „az állami erdészeti társaságok” kifejezés – pozitív megközelítésben. Címekbe és alcímekbe, képaláírásokba, lehetőleg minden bekezdésbe valamilyen módon belecsempészni, hogy ez a kiadvány miről szól. Nyájas olvasó, ha nem kellően figyelsz oda, akkor is rögzüljön benned: egy jól működő rendszer eredményeiről kapsz most tájékoztatást, ezt a rendszert úgy hívják, hogy állami erdészet. Sajnos több olyan cikk is van a kiadványban, amelyeknek a szerzője – gondolom nem barátságatlanságból – egyszer sem írta le ezeket a szavakat. Van olyan is, amelyikben a rejtett üzenet: elhatárolódás. Bárminnyire fontos a téma, az ilyen cikket a kiadványból ki kellett volna hagyni, vagy a célnak megfelelően átszerkeszteni.

Végül még egy megjegyzés. A cégek név szerinti felsorolásában helye lett volna az internet elérhetőségnek. Több társaságnak igen figyelemreméltó, szépen szerkesztett, látványos honlapja van, az újságolvasó számára érdemes lett volna ilyen módon is megkönnyíteni a hozzáférést. Függetlenül ettől, sokan várjuk az új elérhetőséget: www.erdő.hu. És reménykedünk abban, hogy a köztulajdonban lévő magyar erdőkről szóló közérdekű üzenet folytatását rendszeresen olvashatjuk majd a nyomtatott napi sajtóban is.

Kovács Gábor

(címetes egy. tanár,
ny. vezérigazgató)

A sajtótájékoztatóra jelent meg az Erdészeti erdei iskolák Magyarországon 2007 című kiadvány, mely gazdag fotóanyaggal illusztrálva mutatja be az országban működő intézményeket valamennyi hasznos tudnivalóval mindazok számára, akik ez oktatási forma iránt érdeklődnek. Reméljük, hogy a 10 000 példányban megjelent füzet minél több pedagógushoz eljut és segíti munkájukat. – mondotta *Ormos Balázs* főtítkár, a kiadvány bemutatásakor.

Dr. Boda Zoltán erdészetvezető és Lomniczi Gergely szővivő